

25.86x14.7	1	11	עמוד	11	י ת ד נ א מ ן - כותרת	29/01/2012	30600492-4
משרד עורכי דין גולדמן ושו - 165180							

בעריכת: מ. גרין **כלכלה**

השומה ניתנה באיחור: הפקיד ישלם?

■ בג"צ ידון בערעור על החלטת המחוזי ממתי סופרים שומה שהוציא פקיד השומה לנישום ■ שווי הבקשה למשק, אם תתקבל, מוערך בכ-500 מיליון שקל

אלא שבערעור שהגיש יגאל דור-און לבית המשפט המחוזי, על ידי עורכי דינו קובי גולדמן ואורי גולדמן ממשרד גולדמן ושות' המתמחה במיסים, נטען, כי השופט מגן אלטוביה מבית המשפט המחוזי בתל אביב, דחה את הבקשה לקבל את הערעור על הסף בשל איחור של כ-14 ימים במשלוח השומה. השופט אלטוביה בחר להקל עם פקיד השומה וקבע מושג חדש "בין השמשות" שהיא התקופה מיום ההחלטה במחוזי (2004) ועד ההחלטה בבית המשפט העליון (2007). בתקופה זו בחר אלטוביה להקל עם רשות המיסים וזאת בניגוד גמור להחלטת בית המשפט העליון בעניין משה סמי שקבע שדווקא יש להקשות עליה ואם הרשות פספסה שתשלם!

במילים אחרות, כך טוען המערער, בית המשפט המחוזי פסק בניגוד לפסיקת בית המשפט העליון אשר מחייבת אותו. מנתונים עובדתיים שהובאו על ידי רשות המיסים לבית המשפט העליון, עולה כי השפעת הסוגיה נשוא בקשת הערעור נוגעת לכל הפחות לעניינם של צדדים אחרים אשר תיקיהם תלויים ועומדים במסגרת הליכים שונים וערכאות משפטיות, וההשלכות של תוצאת בקשת ערעור/ערעור זה לגביהם עומדת על פי הערכת רשות המיסים על כ-500,000,000 ש"ח (חמש מאות מיליון ש"ח)!

עו"ד גולדמן מצייין, כי רק לאחרונה הפך בית משפט העליון ב-180 מעלות שני פסקי דין של השופט מגן אלטוביה וכי הם תקווה שכן יהיה גם בתיק דנן, לבטח בנסיבות התיק.

נהוגה כאמור ונקבע (בע"א משה סמי), כי לא מספיק שפקיד השומה יחליט את השומה במועד, אלא שעליו גם להביא את החלטתו לידיעתו של הנישום, "שאחרת לא יוצאת החלטתו מן הכוח אל הפועל". בנוסף ציין בית המשפט העליון, כי "היות והפקידות משרתת הציבור ולא הציבור משרתת הפקידות, על כן אם קבע המחוקק לוח זמנים ובית המשפט המחוזי פירש כאשר פירש - יכובד, ללא הגמשה; כשם שאין "חוק נסתר", כך לא תיתכן "החלטה נסתרת". מגירתו של הפקיד עלולה להיות מקור למניפולציה, ועל כן אם קבע המחוקק שנה לשימוש בסמכות, יכבד הפקיד ויכניס למחשבו תזכורת - למשל - של שלושה חודשים בטרם תום השנה, ואם לא עשה כן כשהדרך היתה סלולה, יש לכך מחיר."

מכיוון ששונה תקדים שהיה נהוג עד החלטת העליון, הגישה רשות המיסים בקשה לדין נוסף אשר נדונה בהרכב מורחב של שבעה שופטים. הרשות ביקשה לקבוע שהשינוי חל ממועד החלטת ביהמ"ש העליון ואילך (2007), אך בית המשפט העליון דחה את בקשת הרשות וקבע שהשינוי יחול על תיקים פתוחים ועל מקרים שחלו מאז ההחלטה במחוזי (2004).

דהיינו נקבע, שעל כל המקרים הפתוחים, תחול ההחלטה החדשה שקבע, כי רק אחרי שהשומה נשלחת לנישום - אפשר לומר שפקיד השומה סיים את מלאכתו והאמור צריך להתבצע במסגרת המועדים הקבועים בחוק.

לבית המשפט העליון הוגשה בשבוע שעבר בקשת ערעור על ידי היועץ המשפטי לממשלה יגאל דור-און, על מנת לקבוע ששופט בית המשפט המחוזי בת"א - מגן אלטוביה חרג מסמכותו כאשר החליט לא לבטל את השומה שהוציא פקיד השומה לדור-און באיחור של שבועיים.

אמנם, הערעור של דור-און מתייחס לריכוז על 1.3 מיליון ש"ח, אבל בהתאם לנתונים שהובאו על ידי רשות המיסים לבג"צ, מוערך שווי הבקשה למשק, אם תתקבל, בכ-500 מיליון ש"ח!

מדובר בנישומים אחרים, בהם חברות מרכזיות במשק, אשר תיקיהם תלויים ועומדים במסגרת הליכים שונים וערכאות משפטיות וההשלכות של תוצאת בקשת הערעור של דור-און לגביהם עומדת, על פי הערכת רשות המיסים, על כחצי מיליארד ש"ח, לא פחות.

על מה נסובה בקשת הערעור שהוגשה ע"י עו"ד קובי גולדמן ואורי גולדמן ממשרד גולדמן ושות' ? לפקיד השומה יש זמן מוגבל להפעיל את סמכותו ולהוציא שומה כלפי נישום, למשל שנה מאז הגשת השגה או שלוש שנים מתום שנת המס שבה הגיש הנישום את הדו"ח. עד לאחרונה, היה מספיק שפקיד השומה יקבע את השומה במועד, וגם אם השומה "נכנסה למגירה" ולא הועברה לנישום באופן מעשי, בתי המשפט פסקו שהשומה הוצאה כדין (וזאת בהסתמך על פס"ד מסוף שנות ה-70 שנקראה "הלכת ביר"). לאחרונה, שונתה בבית המשפט העליון הלכת ביר שהיתה